

گرفتاری‌های سیارهمان

«بیگانه‌شدگی زحمتی است که باید برای ساختن آزادی کشیده شود.»

Laboria Cuboniks, *Xenofeminist Manifesto*

مادامی که نفت خام بی‌وقفه می‌سوزد و در اتمسفر حفره ایجاد می‌کند...
مادامی که هورمون‌ها، آفت‌کش‌ها، و داروها همه‌ی بسترهای آبی را مستعمره‌ی خود می‌کنند...
مادامی که حفاری منابع نادر زمین و زباله‌های الکترونیکی به خاطر راحتی ماشین‌ها، کامپیوترها، و تلفن‌های همراه ما گسترش پیدا می‌کنند...
و مادامی که ریزپلاستیک‌ها و پی‌سی‌بی‌ها در شکاف‌های میکروسکوپی زیست بیولوژیک ما لانه می‌کنند و به تولد «اعقاب مسموم» (۱) تازه می‌انجامند...
سیارهمان گرفتاری پیدا می‌کند، و تعاریف ما را از نرمال و طبیعی عجیب و غریب می‌کند.
ما در چشم‌اندازی بیگانه‌ی زندگی می‌کنیم، چشم‌اندازی که دیگر آن را نمی‌شناسیم.

تغییرات محیط زیستی، بالا آمدن سطح دریاها و دستکاری‌های شیمیایی و صنعتی شدن سیاره‌ی زمین به طور گسترده ناشی از نیروهای مردسالارانه، هژمونیک، و سرمایه‌داری بوده است. این‌ها همان نیروهایی هستند که بر نظام‌های بسیار آشنایی صحه می‌گذارند که افراد غیرمذکر، مهاجران، حیوانات، و طبیعت را به دیده‌ی تحقیر می‌نگرند و استثمار کلی سیاره‌ی زمین را توجیه می‌کنند. این جهش‌زایی جمعی، ما را فلج می‌کند، و البته باید همان‌قدر هم بسیج‌مان کند و ما را وا دارد تا در میان ویرانه‌های صنعتی و بومی به دنبال وحدت و هم‌زیستی باشیم. همان‌طور که Xenofeminism پیشنهاد می‌کند، باید از این «بیگانه‌شدگی به عنوان نیروی محرکی برای خلق جهان‌های تازه» استفاده کنیم» (۲)، برای خلق افسانه‌های تازه، نافرمانی‌های تازه، و اشتراکات تازه.

بباید روند این بیگانه‌شدگی را تغییر دهیم. اکنون و آینده‌ی ما هر دو نیاز به اشتراکات تازه دارند، اشتراکاتی که با مهار و تغییر شکل گرفتاری‌های سیارهمان که همه‌مان را درگیر و به هم وصل کرده‌اند به وجود می‌آیند. در مقابل این‌ها، آیا ما می‌توانیم استراتژی‌های متن‌بازی (open source) خلق کنیم که ریشه در شمول، تنوع، توازن، و برابری داشته باشند؟ شگردهایی که تک‌ریم تکنولوژی و راه‌حلی‌گرایی تکنولوژی را زیر سؤال ببرند و همواره منتقد باقی بمانند؟ آیا می‌توانیم مقاومت را در تصور تعریف تازه‌ای از نرمال و طبیعی بیابیم؟ همان‌طور که ایرادهای مکانیکی کامپیوترها در مقابل زبان دودویی آن‌ها مقاومت می‌کنند، همان‌طور هم ایرادها به عنوان «غلط‌ها و لغزش‌های بسیار مورد نیاز» (۳) در نظام‌های کنونی اعمال خشونت ما عمل می‌کنند.

«عیب و ایراد کاتالیزور است، نه اشتباه. عیب و ایراد همان اتفاق خوشایند است.»

Legacy Russell, *Digital Dualism and the Glitch Feminism Manifesto*

این فراخوانی است برای هنرمندان، طراحان، هکرها (هک‌های بیولوژیک)، متخصصان تکنولوژی، قصه‌گوها، نویسندگان، درمانگران، و دیگر پیکرها تا استراتژی‌های متن‌باز (open source) تازه‌ای برای خنثی کردن تله‌ی این تغییرات در سیارهمان خلق کنند. این استراتژی‌ها می‌تواند شامل این‌ها باشد: دستورهای آشپزی برای خوردن دیگری، دستورهای راهنما برای کسب لذت، جادوگری و کیمیاگری، مکانیسم‌های کنار آمدن دسته جمعی با مشکلات، شبکه‌هایی آنلاین برای مراقبت از هم، آزادسازی اطلاعات، تمرین‌های آموزشی برای یکی شدن - با موجودات جهش‌یافته‌مان، پروتکل‌های هک کردن بیولوژیک برای آزاد کردن مواد سمی از حالت رازگونه‌ی مولکولی‌شان، و ابزارهای دیجیتال برای به هم وصل شدن‌های رادیکال.

فرمت‌های قابل‌قبول:

متن، پرفورمنس، ویدئو و داستان مستند، اشیای سه‌بعدی، مجسمه و چیدمان در شبکه، آرشیوهای شبکه‌ی اینترنت، اپلیکیشن، و هر ابزار تجربی دیگر. پروژه‌هایی که پذیرفته می‌شوند باید در فرمت‌های متن‌بازی (open source) اجرا شوند که به طور کامل مستندنگاری شده‌اند، قابل اشتراک‌گذاری با دیگران هستند، و در دسترس بودن برای کاربرانی را که ممکن است از نظر سنی، نژادی، جنسیتی، طبقه‌ی اجتماعی، و توانمندی با هم تفاوت داشته باشند، مدنظر قرار می‌دهند.

1) Heather Davies, *"Toxic Progeny: The Plastisphere and Other Queer Futures"* (2016)

2) Laboria Cuboniks, *"Xenofeminist Manifesto"* (2015)

3) Legacy Russell, *"Digital Dualism and the Glitch Feminism Manifesto"* (2012)

